

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4399/2545

ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท ไทยทรัพย์โอเวอร์ซีส์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 180

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การเป็นว่า จำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต และจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาจำนองกับโจทก์ตามสัญญาจำนองสืบบังจริง แต่เป็นการจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้วไม่ใช่หนี้ในคดีนี้ เป็นการขอแก้ไขคำให้การโดยยกข้อเท็จจริงขึ้นเป็นข้อต่อสู้ใหม่และเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อเท็จจริงเพื่อหักล้างข้อหาตามคำฟ้องของโจทก์ เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งให้งดชี้สองสถาน จำเลยที่ 2 จึงต้องยื่นคำร้องก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน การที่จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องภายหลังจากที่โจทก์สืบพยานไปบ้างแล้ว ย่อมเป็นการล่วงเลยกำหนดเวลาที่จะขอแก้ไขคำให้การได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 180 จึงอนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การไม่ได้ จำเลยที่ 2 ขอแก้ไขคำให้การว่า โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองต่อศาลแพ่ง โจทก์นำสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองมาฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นคดีนี้อีกจึงเป็นฟ้องซ้อน เป็นการขอแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์อันเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนชอบที่จำเลยที่ 2 จะขอแก้ไขได้ แม้จะเป็นการยื่นคำร้องภายหลังจากวันสืบพยาน

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 รับผิดชอบสัญญาทรัสต์รีซีท จำนวน 9 ฉบับ พร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินรวม 23,187,956.93 บาท โดยมีจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นผู้ค้ำประกันในวงเงินจำนวน 100,000,000 บาท และยอมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม นอกจากนี้จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ยังได้จดทะเบียนจำนองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นประกันหนี้ดังกล่าวโดยมีข้อตกลงว่าหากบังคับจำนองได้เงินไม่พอชำระหนี้ ยอมให้บังคับเอาหลักทรัพย์อื่นของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และ 4 ชำระหนี้แก่โจทก์จนครบ เมื่อสัญญาทรัสต์รีซีททั้งเก้าฉบับครบกำหนดชำระเงินจำเลยที่ 1 ไม่นำเงินมาชำระให้โจทก์ขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องจำนวน 31,659,156.40 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15.75 ต่อปี ในต้นเงินจำนวน 16,679,199.59 บาท และอัตราร้อยละ 15.25 ต่อปี ในต้นเงินจำนวน 3,741,190.64 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ หากจำเลยทั้งสี่ไม่ชำระ ให้ยึดทรัพย์จำนองของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 กับทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสี่ออกขายทอดตลาดแล้วนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์จนครบจำเลยที่ 2 ให้การว่า จำเลยที่ 2 ไม่เคยทำสัญญาค้ำประกันและไม่เคยทำสัญญาจำนองกับโจทก์ ขอให้ยกฟ้องระหว่างสืบพยานโจทก์จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องแก้ไขคำให้การเป็นว่า จำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2533 จำนวน 35,000,000 บาทและสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2534

จำนวน 65,000,000 บาท แต่เป็นการค้าประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้าประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จำเลยที่ 2 ไม่ต้องรับผิดชอบและจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาจำนองกับโจทก์ตามสัญญาจำนองทั้งสี่ฉบับจริง แต่เป็นการจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้ว ไม่ใช่หนี้ในคดีนี้ โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตามสัญญาค้าประกันและสัญญาจำนองดังกล่าวต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ธ.35/2543 และนำสัญญาจำนองไปฟ้องจำเลยที่ 2 ต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ธ.36/2543 การที่โจทก์นำสัญญาค้าประกันและสัญญาจำนองมาฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นคดีนี้อีก จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เป็นฟ้องซ้อน ฟ้องเท็จ และเบิกความเท็จทั้งที่โจทก์รู้อยู่แล้วว่าหนี้ที่จำเลยที่ 2 ค้าประกันไม่มีหนี้สินต่อกันแล้ว และวงเงินที่จำเลยที่ 2 จดทะเบียนจำนองไว้มีจำนวนเพียง 50,000,000 บาท การที่โจทก์แยกฟ้องเป็นรายคดีโดยปกปิดความจริงเช่นนี้ทำให้จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบมากกว่าวงเงินที่ได้จดทะเบียนจำนองไว้เป็นจำนวนถึง 72,400,000 บาท ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เห็นว่าจำเลยที่ 2 ขอแก้ไขแนวทางการต่อสู้คดี เมื่อโจทก์อ้างว่าการค้าประกันและการจำนองดังกล่าวเป็นการประกันหนี้คดีอื่นด้วยการแก้ไขคำให้การของจำเลยที่ 2 ไม่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า "มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ว่า ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้ไขคำให้การนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การแก้ไขคำให้การที่คู่ความเสนอต่อศาลไว้แล้ว ให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลก่อนวันชี้สองสถาน หรือก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน ในกรณีที่ไม่มีคำชี้สองสถาน แล้วแต่กรณี เว้นแต่มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น หรือเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 180 ที่จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การเป็นว่าจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้าประกันหนี้ที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและมีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ทำสัญญาค้าประกันหนี้ในคดีนี้ซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบ และจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาจำนองกับโจทก์ตามสัญญาจำนองทั้งสี่ฉบับจริง แต่เป็นการจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้อื่นที่ได้ชำระไปแล้วไม่ใช่หนี้ในคดีนี้ การฟ้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เพราะโจทก์รู้อยู่แล้วว่าหนี้ที่จำเลยที่ 2 ค้าประกันไม่มีหนี้สินต่อกันแล้ว และวงเงินที่จำเลยที่ 2 จดทะเบียนจำนองไว้มีจำนวน 50,000,000 บาท ทำให้จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบมากกว่าวงเงินที่ได้จดทะเบียนจำนองไว้เป็นจำนวนถึง 72,400,000 บาท นั้น เป็นการขอแก้ไขคำให้การโดยยกข้อเท็จจริงขึ้นเป็นข้อต่อสู้ใหม่และเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อเท็จจริงเพื่อหักล้างข้อหาตามคำฟ้องโจทก์ ปรากฏตามสำนวนคดีนี้ว่า

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งให้ตั้งชี้สองสถาน จำเลยที่ 2 จึงต้องยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า 7 วัน เพราะการขอแก้ไขคำให้การของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น และไม่ใช่ว่าการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย เมื่อจำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องแก้ไขคำให้การดังกล่าวภายหลังจากที่โจทก์สืบพยานไปบ้างแล้ว ย่อมเป็นการล่วงเลยกำหนดเวลาที่จำเลยที่ 2 จะขอแก้ไขคำให้การดังกล่าวได้

ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้อไขคำให้การในส่วนนี้จึงชอบแล้ว แต่ในส่วนจำเลยที่ 2 ขอแก้ไขคำให้การว่า โจทก์ได้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองดังกล่าวต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ธ.35/2543 และนำสัญญาจำนองไปฟ้องจำเลยที่ 2 ต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ธ.36/2543 การที่โจทก์นำสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองมาฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นคดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้อนนั้น เป็นการขอแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์อันเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ชอบที่จำเลยที่ 2 จะขอแก้ไขได้ก่อนมีคำพิพากษา การขอแก้ไขคำให้การของจำเลยที่ 2 ในส่วนดังกล่าว จำเลยที่ 2 จึงอาจยื่นคำร้องต่อศาลได้ แม้จะเป็นการยื่นคำร้องภายหลังวันสืบพยาน ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้อไขคำให้การในส่วนนี้ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้นอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้นบางส่วนหนึ่งที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้อไขคำให้การโดยที่มีได้สั่งเกี่ยวกับค่าฤชาธรรมเนียมด้วยนั้นยังไม่ถูกต้องศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง"พิพากษาแก้เป็นว่า อนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้อไขคำให้การในส่วนที่ขอแก้ไขว่าการฟ้องคดีนี้ของโจทก์เป็นฟ้องซ้อน คำคำร้องขอแก้ไขคำให้การของจำเลยที่ 2 และค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำสั่งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

องค์คณะ

ียงยศ นิสักรกุล · เสริมศักดิ์ ผลัดธูระ · พินิจ เพชรรุ่ง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4399/2545>